

ת"פ 23743/05/17 - מדינת ישראל נגד א ג (עציר) - הובא

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 23743-05-17 מדינת ישראל נ' ג(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צליל משיח
נגד
א ג (עציר) - הובא על ידי שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד שי גבאי

המאשימה
הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 2.10.17, שניתנה לפי הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בעבירות, כדלקמן: באישום הראשון - בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ובעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין; באישום השלישי - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; ובאישום הרביעי - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
2. לפי האישום הראשון, ביום 9.5.17 האשים הנאשם את אביו כי לקח לו שקיות מכולת שרכש ודרש מאמו שתחזירם. בהמשך לכך, תפס הנאשם את אמו בחולצתה והפילה לרצפה. אביו של הנאשם הלך לחדרו ולקח משם שוקר חשמלי על מנת להגן על עצמו ועל אמו של הנאשם, ואמו של הנאשם ברח החוצה. הנאשם יצא אחרי אמו, תפסה בחולצתה, נענע אותה לצדדים תוך שהוא מכה אותה בידו השנייה בפלג גופה העליון. אביו של הנאשם יצא כשהשוקר בידו ודרש מהנאשם להפסיק להכות את אמו. בתגובה, תפס הנאשם את אביו בחזה, הפילו לרצפה ובעט בו בישבנו תוך שהוא לוקח ממנו את השוקר. אמו של הנאשם ברח לביית השכן שיצא לסייע. הנאשם התקרב אל לשכן כשהשוקר בידו, דרש מהשכן לפתוח את דלת הבית ואמר "פתח את הדלת, אם לא..." תוך שהוא מפעיל את השוקר לכיוונו. כתוצאה מהתקיפה חולצת אביו של הנאשם נקרעה ונגרמה לו המטומה ביד.
3. לפי האישום השלישי, ביום 24.4.17 דרש הנאשם מאמו סיגריות ומשסירבה לקח את ארנקה והוציא 150 ₪.
4. לפי האישום הרביעי, ביום 19.1.17 ביקש הנאשם מאמו כסף, ומשסירבה, לקח הנאשם את תיקה וגנב ממנו 200 ₪. בהמשך לכך, ניסתה אמו למנוע את הגניבה, אולם הנאשם ברח כשהתיק בידו.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה כי הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על שלומו של אדם, בטחונו בביתו, על שלמות התא המשפחתי ועל קניינו. לטענתה, הפגיעה באישום הראשון היא ברף בינוני - גבוה

ואילו באישום השלישי והרביעי ברף נמוך - בינוני.

6. עוד טענה באת כוח התביעה, כי לאור נסיבות העניין ומדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית. לטענתה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השלישי והרביעי נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים לצד ענישה נלווית.
7. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם עבר מכביד הכולל עבירות אלימות, רכוש, סמים, עבירות נגד שוטרים ונגד צווי בית משפט. כן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים; העבירות בוצעו זמן קצר אחרי שחרורו מבית הסוהר בגין עבירות דומות שביצע נגד הוריו.
8. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, להפעיל המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם במצטבר, להטיל עליו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
9. בא כוח הנאשם טען, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע מחלת נפש ממנה הוא סובל ויש לקחת בחשבון כי עניינו קרוב לסייג לאחריות פלילית. עוד טען, כי מעשי האלימות והגניבות בוצעו על רקע היחסים בתוך המשפחה ומחלתו.
10. מכאן טען, כי מתחם העונש ההולם ביחס לשלושת האישומים נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, וכי המתחם שלו עתרה התביעה אינו הולם את נסיבות העניין.
11. עוד טען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם סובל מתחלואה כפולה כתוצאה ממחלת נפש ושימוש בסמים, והוא מוכר כנכה וחי מקצבת נכות; הוריו של הנאשם מעוניינים שהוא יטופל ולא ישלח למאסר ממושך, אולם לא עלה בידיו להשתחרר לקהילה טיפולית; הנאשם הודה במיוחס לו.
12. לטענתו, יש להטיל על הנאשם לכל היותר מאסר לתקופה של שנה, הכולל את הפעלת המאסר על תנאי, ויש מקום להמליץ לשירות בתי הסוהר לשלבו בטיפול במסגרת שירות בתי הסוהר, ולא להטיל עליו מאסר לתקופה ארוכה. עוד עתר להמליץ, כי הנאשם יישא את מאסרו במחלקה לבריאות הנפש בשירות בתי הסוהר.
13. בדברו האחרון ככל הנאשם על תנאי מעצרו הקשים וטען כי בשל מצבו הכלכלי והיעדר סיוע לא מתאפשר לו לשכור בית משלו והדבר מוביל לביצוע עבירות חוזרות ונשנות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

14. אין מחלוקת בין הצדדים כי כל אישום הוא אירוע בפני עצמו המחייב קביעת מתחם הולם עצמאי.
15. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם בכל איחד מהאירועים יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג לחוק העונשין).
16. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם באישום הראשון, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו וביטחונו של אדם. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני. מדובר במספר עבירות אלימות כלפי בני משפחה ושכן, שכתוצאה מאחת מהן נחבל אביו של הנאשם. אולם, החבלה אינה

ברף גבוה. באישום השלישי והרביעי נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של אדם ושלוות נפשו בביתו שלו. הפגיעה בערכים המוגנים באישומים אלו היא נמוכה לאור נסיבות ביצוע העבירות וסכום הכסף הקטן שנגנב.

17. מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות שבהן הורשע הנאשם באישום הראשון ברף בינוני, בנסיבות דומות, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: ת"פ (רח') 22030-08-13 **מדינת ישראל נ' יהודה** (11.4.16); ת"פ (רמ') 36743-07-12 **מדינת ישראל נ' פטרקצישוילי** (15.2.15); ת"פ (כ"ס) 51595-12-10 **מדינת ישראל נ' גרינברג** (24.7.12); ת"פ (רח') 16359-12-09 **מדינת ישראל נ' עזריה** (7.4.10)). לא מצאתי בסיס של ממש למתחם לו עתרה התביעה, המבוסס על פסיקה שעניינה בעבירות ובנסיבות חמורות יותר.

18. מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות של גניבה, בנסיבות דומות לאישום השלישי והרביעי, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים ביחס לכל אירוע (ראו, למשל: רע"פ 7224-14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.14); רע"פ 1291/06 **טוויטו נ' מדינת ישראל** (15.2.06); ת"פ (רמ') 3079-04-13 **מדינת ישראל נ' רובינשטיין** (24.2.16); ת"פ (ק"ג) 56570-05-14 **מדינת ישראל נ' מירונסקי** (25.3.15); ת"פ (ת"א) 18987-06-15 **מדינת ישראל נ' סביטקין** (24.6.15); ת"פ (אש') 47358-04-15 **מדינת ישראל נ' גלפנד** (12.10.15); ת"פ (ראשל"צ) 25186-08-13 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ** (10.11.15); ת"פ (ק"ג) 58483-03-14 **מדינת ישראל נ' זריהן** (30.11.15)).

19. לפי חוות דעת הפסיכיאטר המחוזי מיום 17.5.17, הנאשם אובחן כסובל מסכיזופרניה ושימוש בחומרים פסיכואקטיביים ברמה יומיומית. עם זאת, הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו.

מכאן כי יש לקבוע מתחם ענישה ביחס לכל אירוע הלוקח בחשבון כי העבירות בוצעו על רקע מחלת הנפש ממנה סובל הנאשם, ולהפחית מהרף העליון של המתחמים (סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין; ע"פ 4312/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.12.12); ע"פ 4312/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.6.2013); ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** (6.1.15)).

20. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, וזאת לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את עבירות הגניבה באישום השלישי והרביעי, בנסיבות העניין, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, ביחס לכל אירוע.

העונש ההולם בתוך המתחם

21. לקחתי בחשבון את **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40 יא לחוק העונשין): לחובתו של הנאשם עבר מכביד הכולל עבירות אלימות, רכוש, סמים, עבירות נגד שוטרים ונגד צווי בית משפט. כן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים; העבירות בוצעו זמן קצר אחרי שחרורו מבית הסוהר בגין עבירות דומות שביצע נגד הוריו; לזכותו של הנאשם יש לציין, כי הוא מוכר כנכה וחי מקצבת נכות; הנאשם הודה במיוחס לו; הוריו של הנאשם שהתייצבו לדין מעוניינים כי יטופל ולא כי יוחמר עונשו.

22. מכאן, כי העונש ההולם נמצא מעט מעל מחצית המתחם ביחס לכל אחד ואחד מהאירועים. הגעת לכלל מסקנה, כי יש לקבוע עונש אחד בגין כל האירועים הלוקח בחשבון את מכלול העבירות שביצע הנאשם, נסיבותיהן, וכן את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

23. בנוסף, יש להפעיל המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 6 חודשים. החלטתי לחפוף חלק ממאסר זה בעיקר משום נסיבות ביצוע העבירות והודאתו של הנאשם.

24. ההחלטה בדבר גזר הדין ההולם את הנאשם אינה פשוטה. ברי כי הנאשם זקוק לטיפול, הכולל הן

טיפול נפשי במחלת הנפש ממנה הוא סובל והן גמילה מסמים. ברי גם כי טיפול מעין זה אינו טיפול קצר מועד. למרבה הצער, הנאשם לא טופל באופן ממשי בתקופות המאסר הקודמות שהוטלו עליו, בעיקר משום ששהה בבתי הסוהר במשך תקופות קצרות. עם זאת, לא די בכך שבית המשפט יסבור כי ראוי שהנאשם יטופל, על מנת לגזור עליו עונש מאסר ממושך יותר מהעונש ההולם, אלא יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר ההולם את העבירות שביצע ואת נסיבותיו האישיות.

בה בעת, על שירות בתי הסוהר לדאוג לכך כי הנאשם יטופל במהלך שהייתו בבית הסוהר הן במחלקה לבריאות הנפש והן בגמילה מסמים, שאם לא כן, יש חשש של ממש כי הנאשם ימשיך ויבצע עבירות עם שחרורו ובכך ייפגע האינטרס הציבורי בכללותו.

25. עוד מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום קנס ופיצויים סמליים להוריו, אשר ישקפו את הפגיעה של הנאשם בקניינם ובשלומם של בני משפחו, אולם לצד זאת תוך התחשבות במצבו הכלכלי הקשה.

סוף דבר

26. לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.5.17;
- ב. אני מפעילה את המאסר על תנאי מת"פ (רח'') 2464-03-16 לתקופה של 6 חודשים חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.5.17;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש;
- ה. קנס בסכום של 500 ש"ח. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים החל מיום 1.12.17 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ו. הנאשם ישלם לאמו, עדת תביעה 4, לאביו, עדת תביעה 3, ולשכן, עד תביעה 2, פיצויים בסכום של 250 ש"ח לכל אחד מהם. את הפיצויים ישלם לכל אחד מהעדים ב-5 תשלומים שווים, החל מיום 1.12.17 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב חשוון תשע"ח, 01 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.